

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uvádí proti rozsudku Tribunálu ze dne 24. listopadu 2011 pět důvodů kasačního opravného prostředku. Ty vycházejí z nesprávného právního posouzení v rozhodnutí Komise ze dne 20. května 2009 spočívajícím v protiprávním popření existence zájmu Unie a přednosti šetření v odvětví hospodářské soutěže.

Zprvce se Tribunál údajně dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nezrušil rozhodnutí Komise v rozsahu, v němž Komise považuje za nepravděpodobné, že by bylo možno prokázat kolektivní a individuální dominantní postavení výrobců inkoustových tiskáren ve vztahu k jejich sekundárním trhům s inkoustovými kartušemi a inkoustem.

Zadruhé navrhovatelka Tribunálu vytýká nesprávné právní posouzení spočívající v popření pravděpodobnosti prokázání dominantního postavení výrobců tiskáren na jejich trzích s inkoustovými kartušemi.

Zatřetí Tribunál údajně zjevně nesprávně právně kvalifikoval přednostní kritérium, které je určující pro rozhodnutí o zahájení šetření. Poté se Tribunál údajně dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nekonstatoval, že Komise v napadeném rozhodnutí porušila svou povinnost uvést odůvodnění vzhledem ke kritériu posouzení významu, závažnosti a trvání protiprávního jednání.

Začtvrté navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál při právní analýze posuzovacího rozhodnutí Komise z hlediska nesprávného užití diskreční pravomoci dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož nezrušil napadené rozhodnutí Komise, ačkoli v něm bez odůvodnění odmítla zahájit šetření pod záminkou komplexnosti a nepřiměřenosti nezbytných zdrojů.

Konečně rozsudek údajně porušuje oznámení ze dne 27. dubna 2004 o příslušnosti v řízeních o stínostech v oblasti hospodářské soutěže a zásadu účinné soudní ochrany jakožto část posouzení zájmu Unie, jakož i povinnost Komise uvést odůvodnění, což mělo za následek nezrušení napadeného rozhodnutí Komise, ačkoli si Komise při posouzení zájmu Unie údajně protiřečí vzhledem ke svému vlastním oznámení ze dne 27. dubna 2004 a neodůvodňuje existenci dostatečnou právní ochranu ze strany vnitrostátních soudů.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 3. února 2012 — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL v. Commission communautaire commune

(Věc C-57/12)

(2012/C 118/19)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL

Žalovaná: Commission communautaire commune

Předběžná otázka

Je třeba zdravotní služby uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. f) a sociální služby uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. j) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu⁽¹⁾ vykládat tím způsobem, že jsou z působnosti směrnice vyloučena centra denní péče ve smyslu nařízení Commission communautaire commune ze dne 24. dubna 2008 o pečovatelských a ubytovacích zařízeních pro seniory, neboť poskytují pomoc a péči odpovídající ztrátě samostatnosti seniorů, a centra péče v noci ve smyslu téhož nařízení, neboť poskytují pomoc a zdravotní péči, která nemůže být seniorům zajištěna nepřetržitým způsobem jejich blízkými?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 376, s. 36.

Žaloba podaná dne 6. února 2012 — Evropská komise v. Litevská republika

(Věc C-61/12)

(2012/C 118/20)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Steiblytės, G. Wilms a G. Zavvos)

Žalovaná: Litevská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Litevská republika tím, že zakazuje registraci osobních motorových vozidel, jejichž řízení je umístěno na pravé straně, nebo před registrací požaduje, aby řízení, které je umístěno na pravé straně nového osobního motorového vozidla nebo osobního motorového vozidla předtím registrovaného v jiném členském státě, bylo přemístěno na levou stranu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Rady 70/311/EHS⁽¹⁾ ze dne 8. června 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se mechanismu řízení motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES⁽²⁾ ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla, a z článku 34 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— uložit Litevské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- 1) Podle právní úpravy Litevské republiky údajně není dovoleno registrovat nová osobní motorová vozidla s řízením na pravé straně, i když tato vozidla odpovídají všem požadavkům rámcové směrnice 2007/46/ES a zvláštních směrnic uvedených v příloze IV uvedené rámcové směrnice. Dne 29. dubna 2009 údajně byla směrnice 70/156/EHS ⁽³⁾ zrušena a změněna směrnicí 2007/46/ES. Členské státy měly povinnost provést ustanovení směrnice 2007/46/ES do svého vnitrostátního práva do 29. dubna 2009.
- 2) Podle čl. 4 odst. 3 rámcové směrnice 2007/46/ES jsou příslušné orgány členských států povinny provést registraci nového osobního motorového vozidla, pokud splňuje technické požadavky uvedené v této rámcové směrnici a ve zvláštních směrnicích. Směrnice 2007/46/ES nestanoví možnost zamítnout registraci nového osobního motorového vozidla z důvodu skutečnosti, na které straně je umístěn mechanismus řízení. Tento závěr je údajně potvrzen i ustanoveními zvláštní směrnice 70/311/EHS, která jsou uvedena v příloze IV rámcové směrnice. Článek 2a směrnice 70/311/EHS členským státům zakazuje odmítnout registraci osobního motorového vozidla z důvodů týkajících se jeho mechanismu řízení, pokud tento mechanismus splňuje požadavky směrnice. V přílohách směrnice 70/311/EHS není stanoveno, na které straně má být umístěn mechanismus řízení, včetně volantu. Navíc ani nestanoví, že umístění mechanismu řízení se určuje podle strany cesty, po které musí vozidlo jezdit.
- 3) Pokud osobní motorové vozidlo splňuje všechny požadavky výše uvedených směrnic, není žádný důvod, aby členský stát, na jehož území se jezdí vpravo, požadoval pro registraci vozidla přemístění mechanismu řízení na levou stranu. Podle rámcové směrnice a zvláštních směrnic není při provozu po pravé straně vozovky nutné z důvodu bezpečnosti silničního provozu požadovat přemístění mechanismu řízení vozidla z pravé strany na levou.
- 4) Litevská právní úprava údajně rovněž neumožňuje registraci osobních motorových vozidel s mechanismem řízení na pravé straně, která již dříve byla registrována v jiných členských státech. Je třeba poukázat na to, že litevská právní úprava nerozlišuje podle toho, zda bylo vozidlo předtím zaregistrováno v členském státě, na jehož území se jezdí vlevo nebo v členském státě, na jehož území se jezdí vpravo.

- 5) Na tyto zákazy je použitelný článek 34 SFEU zakazující množstevní omezení obchodu a veškerá opatření s rovnocenným účinkem. Podle ustálené judikatury Soudního dvora právní úpravy členských států, které mohou přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně bránit obchodu v rámci Unie, musejí být považovány za opatření s rovnocenným účinkem jako množstevní omezení obchodu.
- 6) Zákaz registrace osobních motorových vozidel s mechanismem řízení na pravé straně, který uplatňuje Litevská republika navzdory tomu, že tato vozidla byla předtím zaregistrována v jiném členském státě, má rovnocenný účinek jako množstevní omezení ve smyslu článku 34 SFEU, protože výrobek jiného členského státu (osobní motorová vozidla vyrobená a zaregistrovaná v jiném členském státě) může být na litevském trhu používán pouze tehdy, pokud je jeho mechanismus řízení přemístěn na druhou stranu. Odmítnutí registrace vozidla s mechanismem řízení na pravé straně nutí majitele těchto vozidel přemístit mechanismus řízení, což je poměrně drahé, a brání dovozu těchto vozidel do Litevské republiky.
- 7) Odmítnutí registrace osobních motorových vozidel s mechanismem řízení na pravé straně není vhodným způsobem zajištění bezpečnosti silničního provozu. Podle názoru Komise vozidlo s mechanismem řízení na pravé straně nezpůsobuje problémy, pokud jde o bezpečnost silničního provozu, při jízdě vpravo si však řidič musí zvyknout na řízení vozidla s mechanismem řízení na pravé straně tak, aby řízení tohoto vozidla nepředstavovalo pro ostatní účastníky silničního provozu žádné nebezpečí. Stanovisku Litevské republiky není podle Komise logické: osoby příležitostně řídící osobní motorová vozidla s mechanismem řízení na pravé straně (například turisté), které nejsou zvyklé na zvláštní okolnosti při řízení vozidla vpravo, představují větší hrozbu pro bezpečnost silničního provozu než řidiči, kteří tato vozidla trvale řídí na pravé straně vozovky. Řidiči trvale řídící osobní motorová vozidla s mechanismem řízení na pravé straně si po určité době zvyknou na silniční provoz na pravé straně vozovky a nepředstavují žádné nebezpečí pro bezpečnost silničního provozu.

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 8. června 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se mechanismu řízení motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. L 133, s. 10).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. L 42, s. 1).